

Det börjar med att jag och min familj flyttar ut på landet. Vi blir året-runt-cyklister, börjar odla vår egen mat, vi komposterar allt. Till slut finns bara behållaren med plast kvar under diskbänken.

Jag blir intresserad av hur jag kan använda plasten i min konstnärliga praktik. Efter en tids experimenterande upptäcker jag att om jag värmer upp blöjförpackningarna, bubbelplasten, och jordsäckarna kan jag snurra ihop dem, pressa dem och arbeta med dem som en deg.

Jag formar en klump, drar i den, tvinnar den, låter den svalna, tar en till, bygger vidare tills allt "skräp" blivit en kropp, ett konstverk.

Arbets sättet är intuitivt och direkt och påminner om barnens kamp mot tiden vid vattenbrynet om sommaren. I skulpturerna gömmer jag gärna små artefakter som sandaler, trasiga simglasögon, leksaksbilar. Dessa ting får ge namn åt skulpturerna.